

Автор: Александър Димчев

Рубрика: Професия

Публикувана: бр. 1, февруари 2017

Чувствам се горд, че през тези повече от 40 години съм работил сред вас и съм бил оформян да стана независим човек. Да изповядвам граждански позиции – на основата на придобитите знания и умения. Благодарение на истински професионалисти – на хора като вас. Никога няма да забравя всеки един от плеядата библиотечни дейци благородници. Рицари на знанието. Истински будители! Дълбок поклон пред тях!

Моля да бъда извинен, за това, че през всичките ми години на служба в Алма матер, УБ, НБКМ, фантастичния Философски факултет, СБИР/ББИА, министерства, международни организации и други места, отговорни, или свързани с памет, с образователни и научни политики, не успях винаги да наложя виждания за по-добро бъдеще на професията. Но доволен съм че тази битка я водих до последния ден от своята кариера, заедно с други колеги и приятели. Това беше и моята борба за вас...

Ще ви споделя и нещо много лично. В началото на кариерата си няхах увереност и убеденост да афиширам, че работя в библиотека, поради ниския социален статус на професията (независимо, че бях запленил от първия си ден в НБКМ от магията на книгите и информацията и бях решил да се посветя на тази дейност). Днес с огромна гордост го заявявам навсякъде – аз съм библиотекар! Защото хората, които ме познават, ценят в мен не материалното, а духът. Днес по-осезателно се осъзнава силата и въздействието на знанието, което е в нас библиотечно-информационните специалисти. За подобно призвание обаче трябва да воюваме. Да го налагаме всекидневно с методите и информационните ресурси, с които разполагаме. Защото конкуренцията е смазваща...

Цялата статия можете да прочете,

**ако се абонирате за печатното или електронното издание на [списание ББИА](#)
[онлайн](#)**

![]